

saa ene med dette Ændringsforslag, som er Ændringsforslag Nr. 23, hvortil slutter sig Ændringsforslagene Nr. 43, Nr. 34, Nr. 35 samt Nr. 37, hvor jeg foreslaar, at Valgmændenes Antal indenfor en Folketingskreds skal være 1 Valgmand for hver 600 Indbyggere, et Tal, som man imidlertid meget godt kan forandre, uden at det vil komme til at udøve nogen kendelig Indflydelse paa Arten af de Valgmænd, som fremgaar af Valgene, naar disse blot foretages paa denne Maade.

Naar jeg i Ændringsforslag Nr. 38 har foreslaaet, at sidste Stykke af § 58 udgaar, følger deraf, at man fra konservativ Side har optaget det Forslag, som Venstre først har fremsat om, at Landstinget skal være uopløseligt, et Forslag, som imidlertid senere er fraveget, den Gang man fra den Side sluttede Alliance med Socialdemokraterne.

Mine Ændringsforslag Nr. 41 og 42 er redaktionelle, og det kan vel kun være den Omstændighed, at man ikke havde Tid i Udvalget til at se paa den Slags Ting, der har gjort, at det er undgaaet andre ærede Medlemmers Opmærksomhed, at det kun er redaktionelle Ændringer. Jeg haaber imidlertid, at den højtærede Minister vil erkende Rigtigheden af, at disse Ændringer indføres. Ændringsforslag Nr. 41 gaar kun ud paa at udtale, at det er ikke „en Liste“, der skal deles, men det er „et Stemmetail“, der skal deles, og Ændringsforslag Nr. 42 gaar ud paa, at Ordet „Delingstal“, som bruges i § 64, et Ord, som betyder en Divisor, skal erstattes med Ordet „Kvotient“, da det nævnte Ord bruges her i den Betydning. Man er jo ingenlunde bange for at indføre Ordet „Kvotient“ i Loven, da det findes andre Steder. Disse to Ændringsforslag er altsaa kun ren redaktionelle, men, som det forekommer mig, ogsaa nødvendige redaktionelle Ændringer.

Med Hensyn til §§ 75—78 har hele Udvalget stillet Ændringsforslag om, at man ved Valgmændenes Valg af Landstingsmænd skal gaa bort fra den Andræske Valgmetode, moderniseret som den er blevet det i Ministeriets Lovforslag.

Og da de kom til Riber Bro, da red den Herre alene.

Jeg staar som den eneste Mand, der følger Ministeren ved at opretholde hans Forslag. Jeg skal ikke nægte, at det forbyrder mig, at alle de andre 14 Udvalgsmedlemmer stiller dette Forslag, saasom der staar i Betænkningen, at man slet ikke er enig derom. Naar det

staar i Betænkningen, gør jeg jo intet Brud paa Diskretionen, naar jeg siger, at af de 15 Udvalgsmedlemmer var de 7 stemte for at blive ved det af Ministeren foreslaaede og de 8 for, at man skulde gaa over til den D'Hondtske Metode, men saa er det endt med, at de 6 af de 7 er gaaet sammen med de 8. Jeg maa tilstaa, at jeg staar ganske uforstaaende deroverfor. Det skal formodentlig være i Kraft af et vist Baand, de Herrer har lagt paa hverandre, eller rettere sagt, det Baand, Socialdemokratiet har lagt paa Venstre, hvis man kan stole paa de Ord, Socialdemokratiets Formand vistnok i Søndags fremkom med paa et Møde. Det er udtalt af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) blandt andet i hans Ugeblad, at denne Treuga Dei-Tilstand blev mere og mere utaalelig, alt som Tiden gik. Det kan jeg meget godt forstaa, det er en usund Tilstand. Men Usundheden sætter vel ikke kraftigere Blomster, end naar man skal til at afgøre sit Lands Skæbne med Hensyn til dets Forfatning. Det kan maaske forsvares ud fra visse Betragtninger, at man med Hensyn til almindelige Lovgivningsanliggender, som let kan laves om, binder hverandre saa stærkt, men er der noget Tilfælde, hvor det kommer an paa frie Mænds frie Skøn og frie Udtalelser om Sagen, skulde det da vel være, naar der er Tale om en Omdannelse af vor frie Forfatning. Derimod at lade sig saaledes, som Venstre har gjort, snære ind af de Baand, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) i første Række har været med til at lægge om andre Partier, saa at, om den Ulykke skulde ske, at det, der nu hedder Grundlovspartiernes Grundlovsforslag, blev gennemført, man da kunde kalde det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds for i Sandhed Grundlovens Giver, er dog, da det gælder den frie Forfatnings fremtidige Form, for stærkt. I de Afgørelser, der træffes her paa Rigsdagen — Vælgerne faar jo nok Lov til at tale en Del og skrive en Del, men ellers er deres Mening sat godt til Side —, ved hvilke man dog skulde bevare den personlige Frihed, lader man sig paa et tidligt Stadium af Sagen begrænse i sin Frihed, og det er klart, at derunder kommer dette Lands Fremtid til at lide, det kan enhver forstaa. Men dette Baand, som man altsaa har ladet sig snøre ind i, strammer endog saa stærkt, at overfor en rent teknisk Ting som det, hvorvidt den ene eller den anden Valg-